

Срѣщамъ нѣкой казва: азъ съмъ голѣмъ грѣшникъ, нѣмамъ нищо добро въ себе си. А нѣмашъ нищо добро! — това е лъжа. Тия хора, които казватъ така, не говорятъ Истината. Тѣзи хора иматъ да даватъ, но казватъ: нѣмамъ нито петъ пари. Не, ще си кажешъ Истината: имамъ 5000 лв. скжтани нѣкждѣ, но ми трѣбватъ за мои нужди. Иначе, като казвашъ, че нѣмашъ петъ пари даже, казалъ ли си самата Истина? Казвашъ: азъ съмъ голѣмъ грѣшникъ. Че си грѣшникъ, това е вѣрно, но че нѣмашъ нито петъ пари, това не е Истина. Животътъ, който Богъ е вложилъ въ тебе, е единъ капиталъ, и ти трѣбва да работишъ. Имашъ сжщо и умъ, който трѣбва да работи. Тебе те пратиха на земята да работишъ.

Днесъ мнозина взиматъ прѣдъ видъ живота на Христа и Го величаятъ. Казватъ: Христосъ бѣше такъвъ — онакъвъ — хвалебни пѣсни Му пѣятъ. Гърцитѣ иматъ такива хвалебни слова, които държатъ като надгробни рѣчи, когато умре нѣкой? Започватъ тѣ отъ единия до другия край, че покойникътъ билъ такъвъ — онакъвъ — само хубавото изваждатъ за него. Казвамъ: вѣрно е, дѣйствиелно е така, хубаво е да се говори за умрѣлитѣ хора все хубави работи, но за кои умрѣли? Азъ говоря хвалебни слова само за хора, за които злото е умрѣло, не сжществува. За такива хора азъ мога да кажа много хвалебни пѣсни и слова, но за онези, у които доброто е умрѣло, а злото живѣе, каква хвалебна пѣсенъ мога да изиѣа, какво хвалебно слово мога да кажа?

Но, да се върнемъ къмъ основния принципъ на живота. Всѣки отъ васъ иска да бѣа щаст-